

Teatrul "Sică Alexandrescu",
Braşov

în colaborare cu

Teatrul "Nottara",
Bucureşti

VARIAȚIUNI , ENIGMATICE

de Eric-Emmanuel Schmitt
traducerea: Paola Bentz-Fauci

Stagiunea 2003 - 2004

ERIC-EMMANUEL SCHMITT

*În doar zece ani, Eric-Emmanuel Schmitt (născut în 1960) a devenit unul dintre cei mai cunoscuți dramaturgi din Europa. Textele sale au fost prezentate în aproape treizeci de țări.

*Prima piesă a fost **La nuit de valognes/ Noaptea valonilor** (1991) și s-a jucat cu succes atât în Franța, cât și în străinătate.

*Urmează **Le Visiteur/ Vizitatorul** (1993), piesă răsplătită cu mai multe premii: Molière (1994), "Revelația teatrală", "Cel mai bun actor", "Cel mai bun spectacol". Textul a fost tradus și jucat în toată lumea. O viziune lirică a piesei a fost realizată în octombrie 2000, la Teatrul Imperial din Compiègne, muzica aparținând compozitorului grec Stavros Xarhakos.

*După **Golden Joe** (1995), a urmat **Variations énigmatiques/ Variațiuni enigmatice** (1996), pusă în scenă la Teatrul "Marigny", cu Alain Delon și Francis Huster; piesa, în cele mai variate versiuni scenice, a avut parte de publicul marilor capitale: Tokio, Berlin, Moscova, Los Angeles, Londra.

***Le Libertin/ Libertinul** (1997) a avut premiera absolută la Teatrul Montparnasse, cu Bernard Giraudeau și Christiane Cohendy. (Piesa s-a jucat și la Teatrul "Bulandra", în regia lui Alexandru Tocilescu.)

*Tot în 1997, a publicat și un monolog despre budism.

***Frederick ou le boulevard du crime/ Frederick sau bulevardul crimei** (1998), text montat la Teatrul "Marigny", cu Jean-Paul Belmondo, a fost pus în scenă aproape în același timp și în Germania.

***Hotel des deux mondes/ Hotelul celor două lumi** s-a aflat pe afișul Teatrului Marigny în stagiunea 1999- 2000.

*În iulie 2000, Academia Franceză i-a decernat Marele Premiu pentru Teatru (pentru întreaga activitate).

*A publicat și o operă filosofică intitulată **Diderot ou la philosophie de la seduction/ Diderot sau filosofia seducției**.

*Îndrăgostit de muzică, a tradus în limba franceză **Nunta lui Figaro** și **Don Giovanni** de Mozart.

*Ca romancier, Eric-Emmanuel Schmitt a primit Premiul pentru Primul Roman, pentru **La secte des egoistes/ Secta egoiștilor**. În septembrie 2000, a publicat **L'evangile selon Pilate**, ce s-a bucurat de aprecierile criticii, fiind selecționat pentru Premiile literare ale toamnei. Volumul a fost laureat cu Marele Premiu al Cititoarelor revistei-magazin "Elle". Este unul dintre cele mai vândute romane.

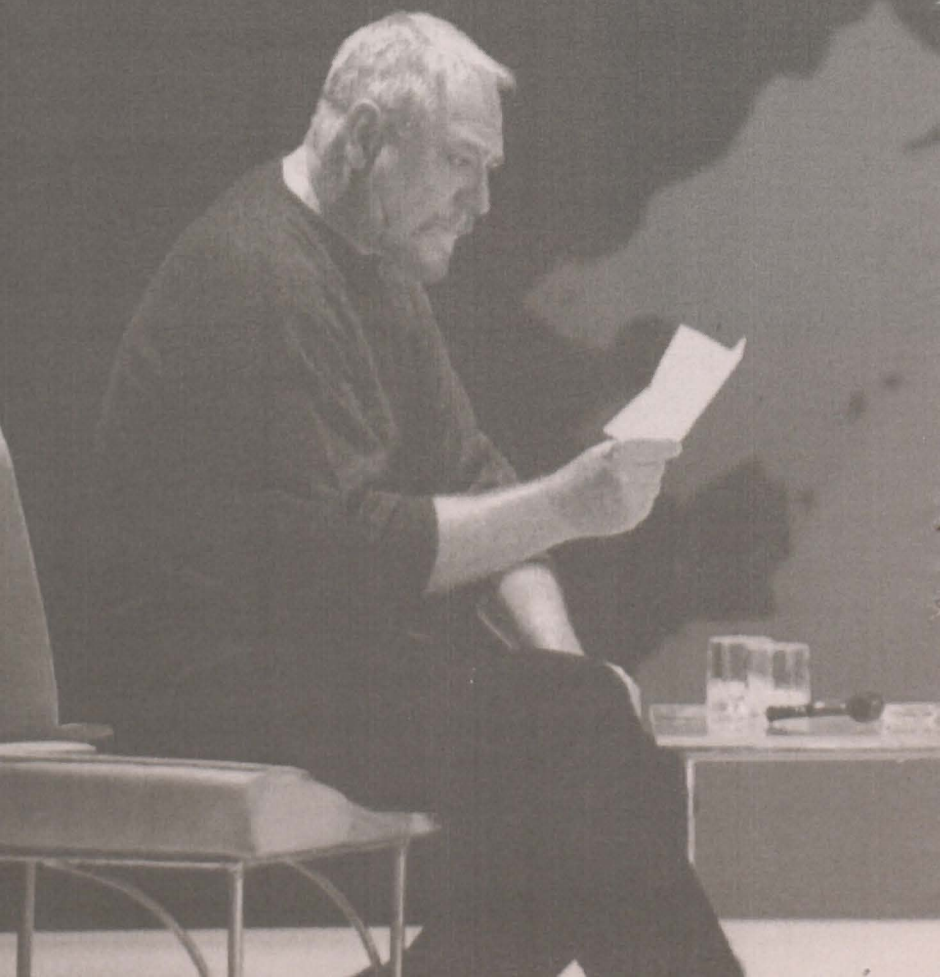

Le Soir, Belgia
octombrie, 1996

Textul este excelent. Suspans, dragoste, fantezie.
Jonglează cu ideile, caracterele, măreția și nimicnicia
vieții.

Latura ludică, acest mod de a lua în derâdere filosofia
prin dialoguri comice, face ca teatrul lui Eric-Emmanuel
Schmitt să fie plăcut de citit.

Răspunsuri edificatoare la toate întrebările. Eric-
Emmanuel Schmitt este strălucitor și optimist.

Așa cum există prea frumoase romane de dragoste, există și minunate piese de dragoste, iar una dintre acestea este

Variațiuni enigmatice de Eric-Emmanuel Schmitt.

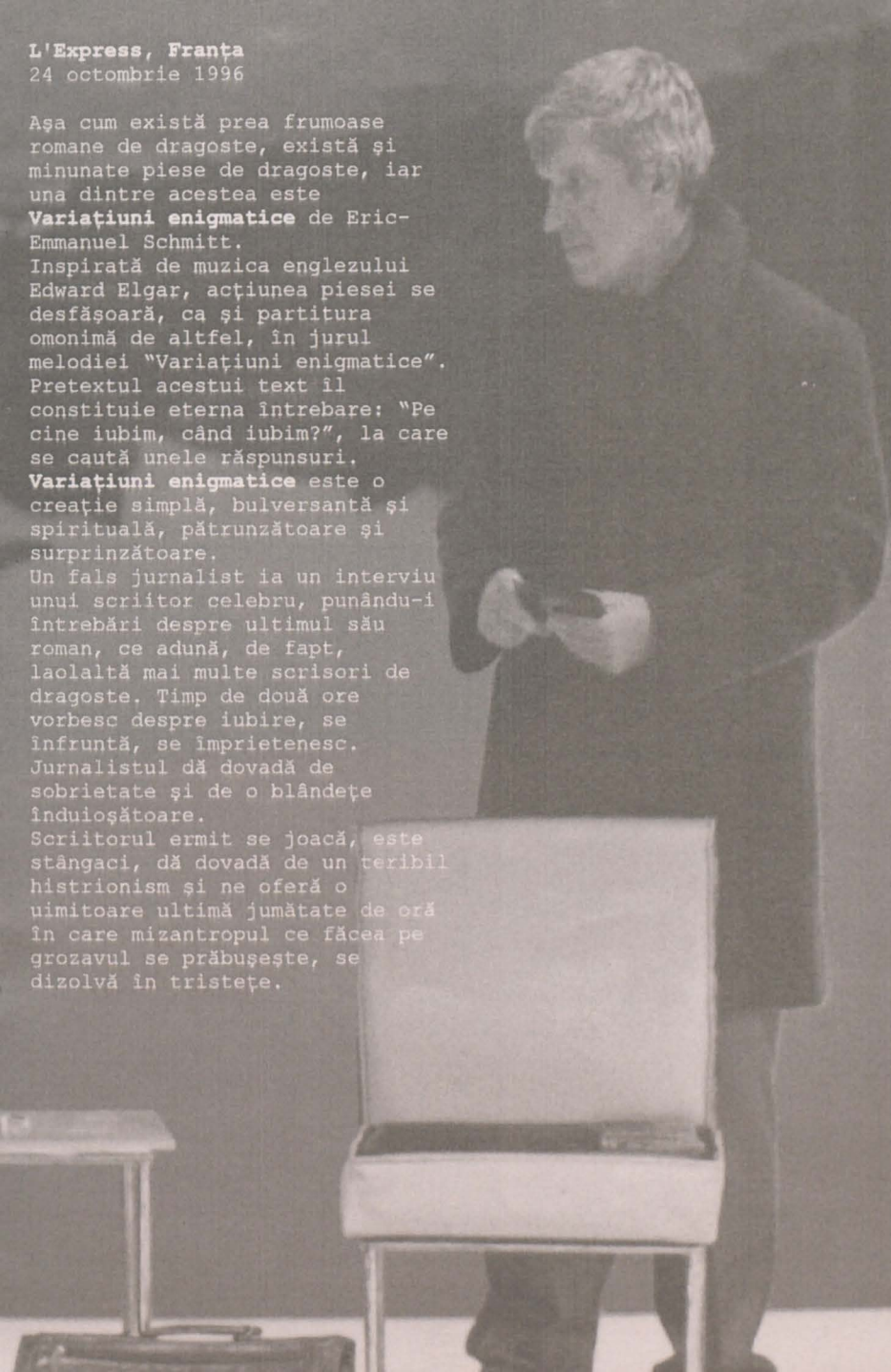
Inspirată de muzica englezului Edward Elgar, acțiunea piesei se desfășoară, ca și partitura omonimă de altfel, în jurul melodiei "Variațiuni enigmatice".

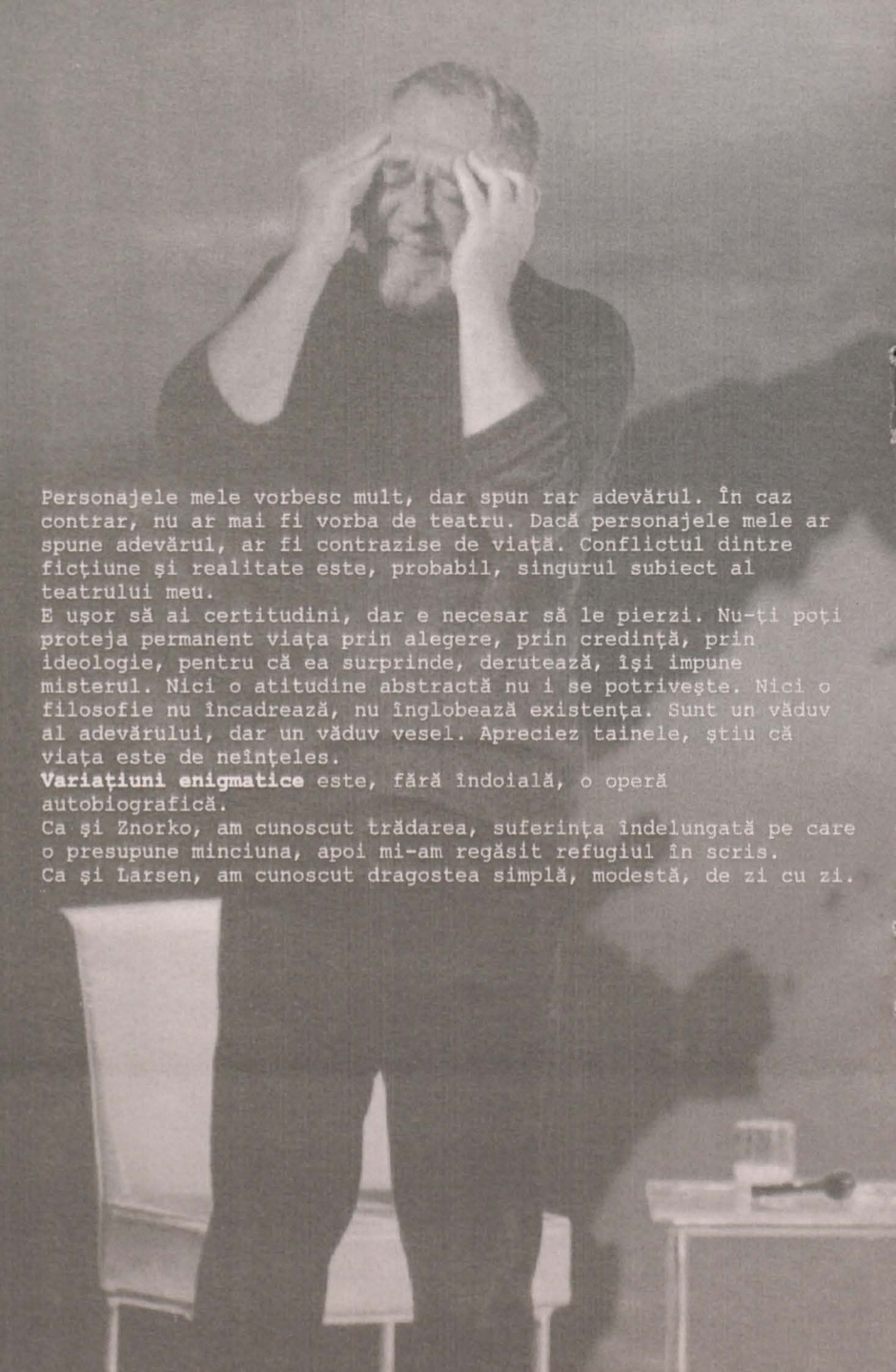
Pretextul acestui text îl constituie eterna întrebare: "Pe cine iubim, când iubim?", la care se caută unele răspunsuri.

Variațiuni enigmatice este o creație simplă, bulversantă și spirituală, pătrunzătoare și surprinzătoare.

Un fals jurnalist ia un interviu unui scriitor celebru, punându-i întrebări despre ultimul său roman, ce adună, de fapt, laolaltă mai multe scrisori de dragoste. Timp de două ore vorbesc despre iubire, se înfruntă, se împrietenesc. Jurnalistul dă dovadă de sobrietate și de o blândețe înduioșătoare.

Scriitorul ermit se joacă, este stângaci, dă dovadă de un teribil histrionism și ne oferă o uimitoare ultimă jumătate de oră în care mizantropul ce făcea pe grozavul se prăbușește, se dizolvă în tristețe.

Personajele mele vorbesc mult, dar spun rar adevărul. În caz contrar, nu ar mai fi vorba de teatru. Dacă personajele mele ar spune adevărul, ar fi contrazise de viață. Conflictul dintre ficțiune și realitate este, probabil, singurul subiect al teatrului meu.

E ușor să ai certitudini, dar e necesar să le pierzi. Nu-ți poți proteja permanent viața prin alegere, prin credință, prin ideologie, pentru că ea surprinde, derutează, își impune misterul. Nici o atitudine abstractă nu i se potrivește. Nici o filosofie nu încadrează, nu înglobează existența. Sunt un văduv al adevărului, dar un văduv vesel. Apreciez tainele, știu că viața este de neînțeles.

Variațiuni enigmatice este, fără îndoială, o operă autobiografică.

Ca și Znorko, am cunoscut trădarea, suferința îndelungată pe care o presupune minciuna, apoi mi-am regăsit refugiul în scris.

Ca și Larsen, am cunoscut dragostea simplă, modestă, de zi cu zi.

Ca și cei doi, am încercat, supus, aceste jocuri cu măști, aceste substituiri ale identității, această dragoste ce nu corespunde obligatoriu sexualității, această tulburare, această pierdere de sine care permite, în ultimă instanță, regăsirea de sine. Am preluat, adesea, labirinturile afective ale celor două personaje.

Znorko și Larsen intruchipează două moduri de a iubi. Znorko iubește la distanță, Larsen în proximitate. Znorko e un romantic, Larsen - un realist. Znorko, foarte senzual, prea senzual, nu are încredere în sexualitate ca formă de atașament față de cineva. În consecință, a dorit să spiritualizeze iubirea sa pentru Hélène, să o consolideze prin detașare. A ales separarea fizică și și-a trăit pasiunea printr-un schimb cotidian de scrisori.

Contrar a ceea ce se crede la început, el are o percepție elevată a dragostei. A fost chiar capabil să sacrifice pornirea instinctuală și să renunțe la prezența persoanei iubite. În replică, Larsen nu are o idee preconcepută despre dragoste, ci se lasă purtat de ea. Căsătorindu-se cu Hélène, va consimți la tot: la obișnuință, la rutină, la boală, la agonie, la moarte și, după înmormântare, la trădare. A acceptat cealaltă dragoste a Hélènei. Acest personaj banal, tern și timid, este, de fapt, un veritabil aventurier al dragostei.

Cine are dreptate? Fiecare dintre cei doi își trăiește propria comedie. Amândoi, propria tragedie. Znorko și Larsen intruchipează tensiunile noastre contradictorii.

Eric-Emmanuel Schmitt

VARIAȚIUNI ENIGMATICE

de Eric-Emmanuel Schmitt
traducerea: Paola Bentr-Fauci

Distribuția:

Abel Znorko
Erik Larsen

Alexandru Repan
Mircea Diaconu

Regia: **Claudiu Goga**

Scenografia: **Sică Ruscescu**

Ilustrația muzicală: **George Marcu**

Regia tehnică și suflour:

Dana Popescu și David Vasile

Lumini: **Eduard Gottlieb și Munteanu Petrică**

Sunet: **Marcel Negulici și Todirenchi C-tin**

Colaboratori tehnici:

Ion Mureșan- tâmplar șef; G. Băzărea- croitor șef; Livia Torceanu- croitoreasă șefă; Ion Cucui- artist plastic; Arsinică Nan- pictor executant; Constantin Mardale, Horia Florian- recuziteri; Niculina Ionescu- coafeză peruchieră; Monica Bărgan- croitoreasă femei; Paraschiva Mihai- croitoreasă bărbați; Ștefan Fur, Nicolae Kostî- atelier mecanic; Liviu Ungureanu, Emil Crețu- atelier tâmplărie; Gabriela Enea- atelier tapițerie; Marian Istrea- mașinist șef; Histos Iaglis, Anton Blas, Ioan Fernea, Doru Șerban, Armand Buga, Csabay Mihali, Eduard Fur- mașiniști; Marieta Bronci, Mariana Șerban- cabiniere; Eva Buga, Ana Dârțu, Ștefania Nemeș- plasatoare.

Sponsorii Teatrului: **S.C. Remat S.A., Romradiatoare S.A.**

Durata spectacolului: 1h 25 min. (fără pauză)